

EIROPAS PARLAMENTS

2004

2009

Sesijas dokuments

5.7.2005

B6-0395/2005 }
B6-0397/2005 }
B6-0401/2005 }
B6-0404/2005 }
B6-0408/2005 }
B6-0409/2005 } RC1/rev.

KOPĪGĀS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

ievērojot Reglamenta 103. panta 4. punktu, iesnieguši

- *José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Doris Pack, Elmar Brok un Anna Ibrisagic* EPP-ED grupas vārdā,
- *Hannes Swoboda, Panagiotis Beglitis, Borut Pahor un Jan Marinus Wiersma* PES grupas vārdā,
- *Jelko Kacin* ALDE grupas vārdā,
- *Daniel Marc Cohn-Bendit, Monica Frassoni, Angelika Beer, Joost Lagendijk, Raül Romeva i Rueda, Gisela Kallenbach un Sepp Kusstatscher* Zaļo/ALE grupas vārdā,
- *Francis Wurtz, André Brie, Erik Meijer un Jonas Sjöstedt* GUE/NGL grupas vārdā,
- *Brian Crowley, Adriana Poli Bortone, Ģirts Valdis Kristovskis* UEN grupas vārdā

nolūkā aizstāt priekšlikumus, kurus iesniegušas šādas grupas:

- Zaļie/ALE (B6-0395/2005)
- ALDE (B6-0397/2005)
- PES (B6-0401/2005)
- UEN (B6-0404/2005)
- GUE/NGL (B6-0408/2005)
- EPP-ED (B6-0409/2005)

par Srebrenicu

RC\574005LV.doc

PE 360.576v01-00}
PE 360.578v01-00}
PE 360.582v01-00}
PE 360.585v01-00}
PE 360.589v01-00}
PE 360.590v01-00} RC1/rev.

Eiropas Parlamenta rezolūcija par Srebrenicu

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā tā iepriekšējās rezolūcijas par Bosniju un Hercegovinu un Rietumbalkāniem, jo īpaši 2005. gada 14. aprīlī pieņemto rezolūciju par Rietumbalkānu reģionālās integrācijas gaitu,
 - ņemot vērā 1999. gadā ES uzsākto Rietumbalkānu valstu Stabilizācijas un asociācijas procesu (SAP), lai veicinātu demokratizāciju, tiesiskumu, saskaņu un mieru šajā reģionā,
 - ņemot vērā 2003. gada 21. jūnija ES Saloniku sammita secinājumus, uzsverot to Rietumbalkānu valstu nākotni Eiropā, kas kļūs par neatņemamu ES daļu pēc noteikto kritēriju izpildīšanas,
 - ņemot vērā pēdējās Eiropadomes Briseles sanāksmes secinājumus 2005. gada 16.-17. jūnijā, vēlreiz apstiprinot tās saistības attiecībā uz Saloniku dienas kārtības pilnīgu īstenošanu,
 - ņemot vērā ANO Drošības padomes 1993. gada 25. maija rezolūciju Nr. 827, 1999. gada 10. jūnija rezolūciju Nr. 1224, 2004. gada 9. jūlija rezolūciju Nr. 1551 un 2004. gada 22. novembra rezolūciju Nr. 1575,
 - ņemot vērā Starptautiskās Bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu krimināltiesas virsprokurora *Carla del Ponte* ziņojumu ANO Drošības padomei 2005. gada 13. jūnijā,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,
- A. tā kā 1995. gada 11. jūlijā Rietumbosnijas pilsēta Srebrenica, ko ANO Drošības padome saskaņā ar 1993. gada 16. aprīļa rezolūciju bija pasludinājusi par drošu zonu, nonāca ģenerāļa *Ratko Mladic* vadītā Bosnijas serbu karaspēka rokās un *Republika Srpska* prezidenta *Radovan Karadzic* pakļautībā;
- B. tā kā pēc Srebrenicas krišanas dažās slaktiņa dienās vairāk kā 8000 musulmaņu vīriešus un zēnus, kurus šajā zonā aizsargāja ANO Aizsardzības spēki (*UNPROFOR*), nogalināja ģenerāļa *Mladic* vadītais Bosnijas serbu karaspēks un paramilitārās vienības, tostarp Serbijas policijas vienības, kas Bosnijas teritorijā ienāca no Serbijas;
- C. tā kā šī traģēdija, ko par genocīdu atzina Starptautiskā Bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu krimināltiesa (*ICTY*), notika ANO pasludinātā droša patvēruma zonā, un tādējādi tā uzskatāma par simbolu starptautiskās sabiedrības nespējai iejaukties konfliktā un aizsargāt nevainīgus cilvēkus;

- D. ņemot vērā pret Srebrenicas musulmaņu civiliedzīvotājiem vērstos Bosnijas serbu karaspēka daudzos Ženēvas Konvencijas pārkāpumus, tostarp vairāku tūkstošu sieviešu, bērnu un vecu cilvēku deportācijas un daudzskaitlīgas sieviešu izvarošanas;
- E. tā kā, neskatoties uz līdz pat šodienai veiktajām meklētāju milzīgajām pūlēm atklāt un ekshumēt masu un individuālos apbedījumus un identificēt upurus, joprojām nav panākta Srebrenicas un tās apkaimē notikušo notikumu pilnīga rekonstrukcija;
- F. tā kā nav iespējams nodrošināt pilnīgu mieru bez tiesiskuma uzvaras, un pilnīga un neierobežota sadarbība ar Starptautisko Bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu krimināltiesu ir pamatnoteikums turpmākai Rietumbalkānu valstu integrācijas procesa ES nodrošināšanai;
- G. tā kā Bosnijas serbu armijas ģenerālis *Radislav Krstic* ir pirmā persona, ko Starptautiskā Bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu krimināltiesā ir atzinusi par vainīgu Srebrenicas genocīda atbalstīšanā un līdzdalībā, bet divas visvairāk uzrādītās personas *Ratko Mladic* un *Radovan Karadzic* desmit gadus pēc traģiskajiem notikumiem joprojām ir brīvībā;
- H. tā kā arī lēmumu pieņemšanas mehānisma trūkumi ES un īstēni kopējas ārpolitikas un drošības politikas neesība negatīvi ietekmē šo notikumu izmeklēšanu;
- I. tā kā ES budžeta dotācijas attiecībā ar Rietumbalkānu valstīm kopš 2002. gada ir pastāvīgi un ievērojami samazinātas; tā kā reģionam jāpiešķir pienācīgs finansējums, ņemot vērā pakāpenisko pāreju no materiālo vērtību atjaunošanas uz institucionālo struktūru veidošanu un pirmievienošānās atbalstu, kā arī reģiona stratēģisko nozīmi ES;
- J. tā kā Bosnija un Hercegovina sarunas no Deitonas ir pārcēlušas uz Briseli, un ES nākotnes projektam ir liels iedzīvotāju atbalsts valstī;
1. pilnībā nosoda Srebrenicas slaktiņu; piemin un godina zvēriski nogalinātos upurus; izsaka līdzjūtību un solidarizējas ar upuru ģimenēm, no kurām daudzas dzīvo, nesāņēmušas galīgu apstiprinājumu par tēvu, dēlu, vīru vai brāļu likteņiem; atzīst, ka šīs pastāvīgās sāpes vairo nespēja saukt nodarījumu vaininiekus pie atbildības;
 2. aicina Padomi un Komisiju pienācīgi atzīmēt Srebrenicas un Potokari genocīda desmito gadadienu, uzsverot, ka šim nepanesamajam kaunam Eiropā jāklūst par pēdējo slaktiņu, kas veikts etniskās ideoloģijas vārdā; paziņo, ka darīs visu iespējamo, lai vēlreiz nepieļautu šādu zvērīga barbarisma izpausmi Eiropā;

3. izsaka vislielākās bažas par *Radovan Karadzic* un *Ratko Mladic* atrašanos brīvībā šajā reģionā un aicina *Republika Srpska* un Serbiju un Melnkalni veikt steidzamus pasākumus, lai noteiktu *Karadzic* un *Mladic* atrašanās vietu un nodotu viņus tiesai; uzskata neslēpto atbalstu *Karadzic* un *Mladic* atsevišķās reģiona daļās par apvainojumu upuru piemiņai un par galveno šķērslī mierizlīgumam;
4. izsaka vislielāko atbalstu vērtīgajam un grūtajam Starptautiskās Bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu krimināltiesas darbam un atkārtoti uzsver, ka pilnīga sadarbība ar Tiesu ir nosacījums tuvākai sadarbībai ar ES; visām šī reģiona valstīm ir jāpilda savas saistības attiecībā uz pilnīgu un pastāvīgu sadarbību ar Starptautisko Bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu krimināltiesu; kara noziedznieku notveršana, izdošana un notiesāšana ir mazākais, ko var darīt kara upuru tūkstošu piemiņai Srebrenicā un citur pasaulē;
5. uzsver miera un stabilitātes nodrošināšanas nozīmi Rietumbalkānos, kā arī to nozīmi, kāda ir pilnīgai Saloniku dienas kārtības īstenošanai, lai sasniegtu stabilizācijas un asociācijas procesa mērķus; uzsver, ka pilnīga un neierobežota sadarbība ar Starptautisko Bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu krimināltiesu arvien ir nozīmīga prasība integrācijas procesa turpināšanai Eiropas Savienībā;
6. atgādina, ka ANO miera uzturēšanas spēki nespēja aizsargāt iepriekš par drošām uzskatītās zonas; aicina ANO un attiecīgās starptautiskās iestādes īstenot praksē šajā neveiksmē gūto mācību un būt patiesi sagatavotiem miera uzturēšanas misijām nākotnē;
7. ir patiesi satraukts un šokēts par Hāgas Starptautiskajā krimināltiesā nesen rādītajiem videomateriāliem, kas raidīti televīzijas kanālos visā pasaulē, attēlojot sešu civildrēbēs tērptu ieslodzīto aukstasinīgu noslepkavošanu, tādējādi sniedzot neapgāžamus patieso notikumu pierādījumus; uzsver, ka šajos materiālos nepārprotami parādīta bēdīgi slavenā “Skorpionu vienība” — serbu paramilitārā grupa, kas ar nacionālās armijas un policijas atbalstu zvērīgi slepkavoja civiliedzīvotājus Srebrenicas apkaimē;
8. atzinīgi vērtē Serbijas premjerministra *Vojislav Kostunica* reakciju pēc šo materiālu izplatīšanas, liekot apcietināt videomateriālos atpazītos “Skorpionu vienības” agrākos dalībniekus; atbalsta Serbijas prezidenta *Boris Tadic* un Serbijas un Melnkalnes prezidenta *Svetozar Marovic* lēmumu piedalīties Srebrenicas slaktiņa desmitās gadadienas atceres pasākumā Potokari memoriālā;
9. pauž dziļu nožēlu, ka Serbijas parlaments nepieņēma rezolūcijas priekšlikumu, lai atzītu un oficiāli nosodītu Srebrenicas slaktiņu, tādējādi apliecinot gatavību izlīdzināt pagātnes notikumus, kā arī atbalstot mierizlīgumu un problēmu atrisināšanu mierīgā ceļā šajā reģionā;

10. pauž patiesas bažas attiecībā uz joprojām lielā Serbijas daļā pastāvošo iedzīvotāju viedokli, kas neatzīst kara noziegumu faktu pret musulmaņu civiliedzīvotājiem; mudina Serbijas valdību veikt pasākumus, lai izskaidrotu tautai pagātnes notikumus un izbeigtu kara noziedznieku cildināšanu; atzīst neseno Srebrenicas videomateriālu raidīšanu Serbijas televīzijas kanālu vakara ziņās kā pirmo soli šajā virzienā, bet uzsver, ka jādara daudz vairāk, lai pārspētu iedzīvotāju vidū par patiesību uzskatītos vēstures izkropļojumus;
11. atbalsta lorda *Ashdown*, ES Augstā pārstāvja Bosnijā un Hercegovinā, aicinājumu Bosnijas serbu ministriem precizēt karaspēka vienību skaitu un identificēt visas tās Bosnijas privātpersonas, kas redzētas videomateriālos;
12. atzinīgi vērtē visu to cilvēku darbu un pašaieliedzību, kas šos gadus nav pārstājušas meklēt patiesību, un aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis nodrošināt viņus ar darba turpināšanai nepieciešamajiem līdzekļiem, citu starpā, sniedzot atbalstu, kas paātrinātu ļoti dārgo upuru identificēšanas procesu;
13. izsaka nožēlu, ka joprojām nav atbilstoši nosacījumi, lai bēgļi un valsts iekšienē pārvietotās personas varētu atgriezties reģionā;
14. uzsver, ka visām Balkānu valstīm piedāvātajam Eiropas integrācijas plānam un Stabilizācijas un asociācijas procesam jāklūst par iekšzemes reformu un demokrātiskās konsolidācijas katalizatoru, kā arī jāpalīdz visām reģiona valstīm veidot kopīgu izpratni par traģiskajiem pagātnes notikumiem un radīt pamatu labākai nākotnei; uzsver, ka šī nākotne lielā mērā ir atkarīga no pašām reģiona valstīm;
15. vēlreiz apstiprina Eiropas Savienības saistības palīdzēt Balkānu kandidātvalstīm un potenciālajām kandidātvalstīm to sagatavošanā dalībai ES, un šajā saistībā aicina nodrošināt atbilstīgu mehānismu un finansējumu nākamā finanšu plānā, kas atbilstu Eiropas Savienības mērķiem un šī reģiona valstu likumīgajām cerībām;
16. uzsver, ka Deitonai vienošanās ir bijis svarīgs instruments, lai atjaunotu mieru reģionā, bet apzinās, ka Deitonai sarunas vairs nav piemērots risinājums, ņemot vērā nākotnes integrāciju ES; līdz ar to mudina Padomi un visas iesaistītās puses atbalstīt iniciatīvas, kuru mērķis ir vienprātīga vienošanās pieņemšana; uzsver, ka visiem valsts tiesību subjektu un tautību pārstāvjiem jāizprot sava atbildība, lai panāktu jaunu konstitucionālo kārtību un radītu dzīvotspējīgu valsti visiem;
17. izsaka nopietnas bažas par ekonomisko un sociālo situāciju; uzsver, ka šī ļoti svarīgā jautājuma risināšana ir reģiona stabilas attīstības pamats; aicina valdības un ES atzīt, ka ekonomiskā un sociālā attīstība ir reģiona iedzīvotāju galvenā prioritāte, un atbilstīgi rīkoties; uzsver reģionālās un pārrobežu sadarbības un Rietumbalkānu tautu un kaimiņattiecību saskaņas stiprināšanas nozīmi;
18. uzsver saskaņas veicināšanas politikas nozīmi un uzsver reliģisko organizāciju, plašsaziņas līdzekļu un izglītības sistēmas lomu šajā sarežģītajā procesā, lai visu tautību

civiliedzīvotāji varētu pārvarēt pagātnes spriedzi un uzsākt miermīlīgu un nelielu līdžspastāvēšanu, nodrošinot ilgstošu stabilitāti un ekonomikas izaugsmi; šajā saistībā prasa apsvērt iespēju Bosnijā un Hercegovinā izveidot taisnīguma un samierināšanas komisiju;

19. uzsver, ka Srebrenicas notikumos gūtajai mācībai un kariem bijušajā Dienvidslāvijā jāklūst par pamatu ES Kopējās ārpolitikas un drošības politikas stiprināšanai;
20. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, dalībvalstīm, Bosnijas un Hercegovinas valdībai un parlamentam un tās tiesību subjektiem, kā arī Rietumbalkānu valstu valdībām un parlamentiem.